

[Skatteministeren]

Fru Bente Juncker rejste i tilknytning til dette et særligt spørgsmål om konkurrencesituationen, nemlig spørgsmålet om de såkaldte små ordninger. Jeg må gå ud fra, at det, fru Bente Juncker tænker på, er den formelle mulighed, der i dag er for på særlig gunstige vilkår at lave små indskud på mindre end 6.000 kr. Imidlertid er det sådan, at sådanne ordninger – altså det, fru Bente Juncker kalder små ordninger – som følge af det samspil, der er imellem de forskellige regler, i virkeligheden har været tegnet i udenlandske institutioner. Og da en gennemførelse af dette lovforslag betyder, at danske forsikringselskaber bliver absolut konkurrencedygtige på det udenlandske kapitalmarked og derfor får reelle chancer for at gå ind også på det marked, som fru Bente Juncker karakteriserer som de små ordninger, ser jeg heller ikke på det punkt nogen konkurrencemæssig svaghed ved dette lovforslag.

Endelig har der været en ret interessant diskussion om ikrafttrædelsesbestemmelserne, hvor jeg har noteret mig med den allerstørste glæde og tilfredshed, at et flertal i Folketinget har markeret det klare standpunkt, at der ikke kan blive tale om at lovgive med tilbagevirkende kraft. Jeg hilser med stor tilfredshed den meget klare melding, der på det punkt er kommet foruden fra Det Konservative Folkeparti og Venstres ordførere også fra fru Bente Juncker, fru Elisabeth Arnold og hr. Kofod-Svendsen.

Jeg var også glad for hr. Ole Donners betragtninger, indtil hr. Ole Donner lod sig lokke på talerstolen af hr. Stavads sirenesang, hvor hr. Ole Donner kom med et udsagn om, at også han på visse betingelser var interesseret i at se på spørgsmålet om ikrafttrædelsesbestemmelserne. Det gjorde mig straks lidt mere urolig. I den sammenhæng tror jeg at hr. Ole Donner med fordel kan kigge tilbage i den græske sagnhistorie og her finde beretningen om, hvordan en berømt græsk sagnhelt lod sig binde til masten, da han blev udsat for lokkende sirenesang, for at undgå at blive lokket i ulykke og sejle på farlige klipper. Akkurat på samme måde bør hr. Ole Donner lade sig binde til masten og ikke lade sig lokke i fordærv af hr. Stavads sirenesang.

Det giver mig i hvert fald anledning til at stille et præciserende spørgsmål til hr. Ole Donner, nemlig om der i hr. Ole Donners ud-

sagn over for hr. Stavad ligger en tilkendegivelse fra Fremskridtspartiets side af, at Fremskridtspartiet på visse betingelser gerne vil overveje lovgivning med tilbagevirkende kraft. Hvis det var det, der lå i hr. Ole Donners udsagn, ville jeg virkelig være dybt bekymret, og så skylder hr. Ole Donner også offentligheden klar besked allerede i dag. Indtil det modsatte måtte være oplyst, går jeg ud fra, at hr. Ole Donner stadig væk er af den klare opfattelse, at der overhovedet ikke kan blive tale om at lovgive med tilbagevirkende kraft, men jeg ville sætte stor pris på, om hr. Ole Donner ville gå op og bekræfte, at det er situationen. For kan hr. Ole Donner det, står det efter denne første behandling klippefast, at der ikke bliver ændret ved ikrafttrædelsesbestemmelsen, og det tror jeg er meget vigtigt for branchen, for markedet og for de berørte mennesker at være helt klar over. Så hr. Ole Donner kan altså i dag yde et vigtigt bidrag til afklaringen.

Endelig skal jeg i tilslutning til det, hr. Svend Aage Jensby var inde på, kun bekræfte, at den ikrafttrædelsesbestemmelse, som er foreslået i dette lovforslag, ligner meget, hvad vi har brugt ved tidligere lejligheder.

Hr. Jens Thoft var forarget over, at man kunne lave sådan en ikrafttrædelsesbestemmelse, mens man ved andre lejligheder med bål og brand forfølger pensionister. Jamen når hr. Jens Thoft nu nævner pensionister, er det da vigtigt at pege på, at der netop, dengang vi lavede de nye regler om forhøjede personfradrag for såkaldt ikke reelt enlige pensionister, blev lavet en ikrafttrædelsesbestemmelse, som udtrykkeligt sagde, at de nye skærpede regler ikke gjaldt dem, der var pensionister før den 26. april 1990. Kort og godt, ingen skærpende lovgivning med tilbagevirkende kraft, hverken når det gælder pensionister eller danskere, der har været bosat i udlandet og har tegnet den slags ordninger.

I øvrigt kan jeg bekræfte, hvad hr. Svend Aage Jensby nævnte, nemlig at vi, da vi lavede anpartsindgrebet i maj 1989, anvendte en ikrafttrædelsesbestemmelse som den, der er foreslået her. Jeg kunne føje et tredje eksempel til, nemlig realrenteafgiftsloven fra 1983, der også i princippet friholder afkast af opsparing fra før 1982 for realrenteafgift.

Der er altså masser af eksempler på det, og jeg synes, at det er så vigtigt at vogte over rets-